

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA,*
QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS,
*manè discutienda in Scholis Medicorum, die Martis decimâ-quintâ
mensis Martii, anno Domini M. DCC. LXXIV.*

M. Laurentio FERRET, Ecclesiæ Cameracensis Canonico,
Doctore Medico, Præside.

An in abscessu Mediaſtini, celebranda Sterni terebratio?

I.

TSI dexteritate forsitan & scientiâ, in arte Chirurgicâ, veteribus præsentent *neoterici*; quibus tamen palma sit concedenda, adhuc sub iudice lis est. Omnes eundem modum non adhibuere, eundem tamen scopum omnes attingere, totique in restituendâ sanitatem humanâ acubuere. Priscis instituti observationibus, atque thesauris ditati coevi nostri, nova, magno generis humani solamine, invenerunt, inventaque dexterâ manu præstitant. An fistulas sanant. Lacrimales ductus Cathetere peragunt. Missas facio varias operationes de calculo educendo ignotas olim, quas addidit posteritas non fraudanda laude. Verum si posterorum sua, sua etiam est veterum gloria. Hi viam captantes terentescque, plura ex nihilo depromse-

* *Auctore M. Roberto-Huberto LINGUET, anni 1742.*

4
runt, plurima ex tenebris eripuerunt, eorumque summopere probanda diligentia, qui nihil intentatum, nihil inexpertum reliquere, omnia elaborata & summo jure testimata litteris consignarunt, quibus hereditario jure potimur, & perfrui nobis datum est. Nonnulla tamen inculta & obsoleta jacent Quædam viribus nostris esse superiora fatetur & erubescit ætas nostra. Incuriãne aut ignorantia? Judex esto. Proh fatum! Cum tempore alterantur omnia, mutantur, labuntur, avolant, resque eundo pereunt. Nomine nunc noscitur partus Cæsareus. Exulat nephrotomia RIOLANI seculis cum successu celebrata. Et quid commemorem varias antiquorum operationes effatu dignas? Varias in curandis Thoracis morbis methodos? In fistulis costarum avulsionem? Harum in Hydrope perforationem? Quibus jungas Sterni terebrationem, cujus celebrationem præcipimus ut æger ex precipiti levetur, abscessusque Mediastini curetur. Ecquis unicum & quolibet periculo desitutum rejiciat remedium.

I I.

QUOTIES pus intra Mediastini duplicaturam intercipitur, ejusdem membranæ abscessus adest. Hic longè frequentior quam vulgo censetur, licet præsens sæpe ignoretur, aut alterius morbi titulo tractetur. Ut causam arguit inflammationem vel propriam vel à Plevrà aut Pulmone mutuatam, quæ si artis ope vel naturâ ad solutionem minimè vergat, necessario locum dat suppurationi. Tunc adest morbus omnimodè sæviens, hostis insensibilissimus, diversis insidians modis, adeoque magis metuendus. Hunc multiforem rellè dixeris. Nunc enim ut Hydrophilis, angit, strangulat. Nunc empiematis personam agens, suffocat. Larvâ nunc plevresis indutâ, duro, acuto, punctorio afficit dolore. Quin & ipsam cordis palpitacionem quandoque mentitur. Non mirum igitur si toties luserit Medicos. In ipsius diagnosi tota manet difficultas. Nodum solverit qui ab aliis secreverit, aut fecernendi vias tradiderit. Omnibus fermè internarum suppurationum comitatur symptomatibus. Viget in hoc febris lenta, sicca tussicula, perpetuâ corpus macie conficitur, pallore, Hippocraticâ donatur, cavis dedecoratur oculis. Non minoris sunt ponderis signa propria. Ad Diaphragma sentitur gravitas, ipsius elevandi impedimentum, Pulmonum expansionis obstaculum. Anhelosa, difficilis, suffocans, crecta respiratio. Quamlibet in partem decubitus impossibilis, in anteriorem tolerabilior. Nocturnus & frequens sudor. Puris intercepti motus, strepitus auditur. Dolore acuto, duro, punctorio quandoque, ipso inspirationis momento graviore, juxta Mediastini in Sterno directionem, afficitur æger, torquetur, dilaceratur. Hæc cum adsunt abscessus Mediastini suspicandus venit. Nec dubites amplius si precesserit Plevresis aut Peripneumonia minimè soluta. Curationem quæris? Indicat apagium illud, si quid corpori heterogeneum noceat, evacuetur. Nec moram nectas. Citius numquam operaberis. Vix noscitur cum labe factus Pulmo, crosis membranarum, suis functionibus omnino defraudatur.

I I I.

COGNITÂ morbi naturâ medenti nihil superest, quam ut causam & effectus quoslibet præsententes debellet & profiget, præcaveat futuros & amoveat. Rebus in Chirurgicis naturæ ne credas nimium, fortunæ nequaquam. Malè affecta pars vicinas inficit, hæc depascitur alias, sicque in pejus res ruunt. Abscessus Mediastini opportunè curatus in sanationem exit; sibi relictus, nihil nisi functum, horrendum & lethale procreat. Sangui suppuratus, copiâ, pravâ dote, acrimoniâ, acore in dies ingravescens vicina lædit, corrodit. Hinc Plevræ Diaphragmati adnatæ, ipsiusque septi medii crosis metuenda, morbus dirus Paraphrenitide nuncupatus. Hinc Mediastini dilaceratio, in cavum Thoracis, puris

eructatio, undè tabes miserrima, Phthis pulmonalis. Hinc pericardij, cordis quandoque ipsius maceratio, exsiccatio, corrosio solâ morte sedanda. Caveas otio vacare. Hic opus, hic labor. Puris minuenda est copia, imò tollenda omnino. Inde ægro salus, gloria medenti. Quâ arte hæc præstare possis attentè perpendendum. Frustra urinas promovendo, successum laxando, sudores ciendo aut quolibet catharsim præscribendo, aborbentium ope vasorum, duce naturâ conaberis abscessum discutere. Si quandoque natura, sepius succellente, hæc tentaverit vias, non major huic fides habenda. Curatio sic inchoatur. rarissimè perficitur. Summum adversus hunc morbum Terebri præsidium, imò omni alio si non commodius, præsentius saltem tutiusque asserti remedium. Unicum in re Terebrum perforans, formâ multiplex Optimum illud quocum salutem inferre potest Chirurgus. Supinè decumbenti, omnibus hinc & inde avulsis cruciatim exterioribus membranis, applicatur instrumentum in imâ Sterni parte & laxiori ad sinistram vergente, sicque vitatur mediastini quælibet læsio. Hæc sternum ossæ compage donatum spectant. Si vero cartilagineam indolem adhuc conservaverit, quod juvenibus huic morbo rarissimè obnoxii competit solummodo, celebranda erit paracentesis, quam ut faciliorem tutiorem reddas, nucleo ab acu semipollice distanti, armato utendum est Triquetro.

I V.

ANATIONEM à naturâ denegatam à Terebro exposita; irrita minus erunt tua vota. In hoc spes conferenda. Præsentibus medetur incommodis, à futuris liberat & tuetur. Nulla metuenda Metastasis ægris non raro funesta. In Cranii contusionibus, fissuris, istud unicum remedium. Cur non eadem in Sterno præstaret? ut contentas partes ab importunâ & lethali fœcis mole liberet. Mira à Terebratione peractâ expectas? minimè falleris. Non prius celebratur hæc operatio, quin illic à se ipso diversus æger admiratione rapiatur, mireturque se curatum esse. Eo enim instanti quo patet aditus puris expulsionis favens, integrâ frui valitudine arbitrat. Eequid mirum? Quæ nocent foras amandantur, quæ profunt administrantur. Omnia evanescent symptomata. Fugit horrenda effectuum cohors. Anxietate liberatus æger, naturali atque desideratæ redditur tranquillitati. Facilem habilemque respirationem quæris? Hanc præstabunt Terebra, causam anhelitus difficilis fugant. Dolores mulcere tibi est animus? Stimulûm infringunt. Lubet Diaphragma gravitate suâ levare, suisque moribus & functionibus exereendis, compos fieri? Perfora Sternum, gravitantem grassantemque materiem expelle, & ulteriori occures putredini. Experimentâ comprobatum quis negaret? Celebrârunt antiqui niro eum successu. Ecur nobis denegaretur potestas? Nihil artem apprimè callentibus impossibile. Nec tuos artus occupet timor, quidquid dicant cuiusdam sententiæ fautores, operationem rejicientes, quibus celebrari non posse videtur absque Mediastini læsione Errant graviter. Nullæ horum rationes. Exclament Mediastinum in medio Sterni non insigere, & ad sinistram plus minusve vagari, adeoque difficile admodum esse Terebra intra membranas propellere. Huic præcavimus incommodo instrumenta ad sinistram Sterni partem applicando. Quin ipsamet aberratio Mediastini nullius est difficultatis. Pus enim contentum, frequenti respiratione compressum quoquoeverum fugere conatur, ibique suam vim exercet ubi minor est resistentia. Proindè cum propellatur ad Sternum minus resistens, cedentibus membranis huic affixis, hæc illuc disjungit, separat, avellit, sicque periosteum privatur Sternum, remanetque spatium operationi favens, nedum ulla sit extimescenda noxa. Sunt quos terrè sanguiferorum vasorum dilaceratio, vitandum secum inferens hæmorrhagiam. Nos non latet Sterni mar-

gines lambere Arterias Mammarias. Verum ipsis est parcendum ope Coronæ Terebri minori diametro donatæ. Insuper clamitant has quandoque jugum subire & ramulos in medio serpentes protendere. His concessis, quod raro evenit, minime annihilanda est operatio. Hæmorrhagia si quæ sit, brevi finitura est, teque egregie peregrisse testis erit omnimoda morbi curatio.

V.

MORBI curationem solâ in Terebratione reponere, ignorantis est & temerarii. In omnibus est modus quo sublato ruit propositum. Vana erit operatio, cum pus adeo viscosum, pingue & crassum per patentes aditus expelli non poterit, nisi detergentibus, incidentibus atque attenuantibus utaris in injectionibus, quæ fluidiorem liquidioremque materiam efficiant. Pejorem adhuc sortem tibi pollicearè, si tota sanies collecta, unicâ vice confertim exeat. Maximum imminet periculum ne cum eâ avolent spiritus, juxta illud Hippocratis sect. 6^a. aph. 27. qui pus in Thorace colligunt, aut aquâ inter cutem laborant, si uruntur aut secantur, pus aut aqua confertim affluxerit, omnino intereunt. Per vices itaque evacuanda est materies, adeo ut statim copiâ majori, dein minori, denique minimâ liberetur æger, quod indicant pulsus viriumque debilitas. His rite adhibitis rem perfecisse ne credas. Absurgentibus atque detergentibus rescindendæ membranæ importuno colluviei affluxu attritæ, emolliendæ sunt atque exsiccandæ. Arte factum vulnus, secundum artem curandum. Obmutescis? prudentiam, sagacitatemque requisitam miraris? Quid moror si cautè se gerere debeat Chirurgus, modo utiliter. Labefactatam valetudinem restauret, infirmam corroboret; insensissimos præcaveat morbos Manuariam operationem ne repudies, nullâ arte aliâ morbum discites. Difficilis via, non tamen minime terenda. Age semper, atque in mentem revoca, periculosus esse abscessu laborare, quam eum Triquetra aut Terebris discutere & nobiscum concludere,

Ergo in abscessu Mediastini, celebranda Sterni Terebratio.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

<i>M. Joannes Augustinus COUTAVOZ, Anatomes & Artis obstetriciæ in gratiam Matronarum Professor designatus,</i>	<i>M. Thomas LEVACHER DE LA FEUTRIE, Anatomes & artis obstetriciæ in gratiam Matronarum Professor.</i>	<i>M. Hyacinthus Theodorus BARON, Antiquus Facultatis Decanus, necnon Castrorum Regis & exercituum in Germaniâ & in Italiâ Proto-Medicus.</i>
<i>M. Dominicus Joannes-Baptista DE LA BICHE, Regis exercituum in Insulâ Sancti Dominici Medicus.</i>	<i>M. Bertrandus DUPUY.</i>	<i>M. Ludovicus Maria POUSSE, Eques & Censor Regius,</i>
<i>M. Joannes-Baptista Eugenia DUMANGIN.</i>	<i>M. Joannes COLOMBIER.</i>	<i>M. Antonius CASAMAJOR, Censor Regius.</i>

Proponebat Parisiis FELIX VICQ D'AZIR, Valonæus apud Constantienses; Serenissimi Principis Atrebatum Medicus, nec non Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1773, à sextâ ad meridiem.

Typis QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi.